

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17.07.1991, sp. zn. 2 To 89/91, ECLI:CZ:KSUL:1991:2.TO.89.1991.1

Číslo: 18/1992

Právní věta: Sazba odměny obhájce za poskytnutou právní pomoc podle § 15 odst. 1 vyhlášky ministerstva spravedlnosti ČR č. 270/1990 Sb. se u zvláště nebezpečných recidivistů určuje podle trestní sazby trestu odnětí svobody daného trestného činu modifikované podle § 42 odst. 1 tr.zák. Ve Slovenské republice platí vyhláška ministerstva spravedlnosti SR č. 40/1990 Sb.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 17.07.1991

Spisová značka: 2 To 89/91

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna advokáta, Recidiva zvláště nebezpečná

Předpisy: 140/1961 Sb. § 42 270/1990 Sb. § 15 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti obhájce odsouzeného krajský soud v Ústí nad Labem zrušil usnesení okresního soudu v Mostě ze 7. března 1991 sp. zn. Nt 404/89 a sám usnesením rozhodl o odměně a náhradě hotových nákladů obhájce za poskytnutou právní pomoc.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud, že v trestní věci odsouzeného J. K., vedené pod sp. zn. Nt 404/89 okresního soudu v Mostě, se podle § 151 odst. 2 tr. ř. stanoví obhájci JUDr. V. B. podle vyhlášky ministerstva spravedlnosti ČR č. 270/90 Sb. (dále jen vyhlášky) odměna a náhrada hotových výdajů :

1. odměna podle § 15 odst. 1 písm. c) vyhlášky
za tři úkony po 600 Kčs 1800 Kčs

2. režijní paušál podle § 19 odst. 3 vyhlášky
(za tři úkony po 30 Kčs) 90 Kčs

3. náhrada za promeškaný čas podle § 20 odst. 1
písm. a), odst. 2 vyhlášky 320 Kčs

4. další náhrady (cestovné) podle § 19 odst. 4
vyhlášky 46 Kčs

celkem odměna a náhrada hotových výdajů 2256 Kčs

Své rozhodnutí odůvodnil tím, že v daném případě, pokud jde o výši odměny za zastupování odsouzeného, je požadavek obhájce na přiznání odměny 800 Kčs za jeden úkon neodůvodněný.

Za trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. lze uložit trest odnětí svobody od tří do deseti let a je při tom nutno vycházet ze základní trestní sazby, nikoli ze sazby, upravené ve smyslu § 42 tr. zák. pro zvlášť nebezpečného recidivistu. Okresní soud proto podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. c) vyhlášky přiznal obhájci za tři úkony po 600 Kčs odměnu 1800 Kčs, neboť se jedná o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož hranice nepřevyšuje 10 let.

Pokud jde o požadavek na přiznání dalších náhrad, jak jsou uvedeny pod bodem 2, 3, 4, shledal jej důvodným a přiznal je proto obhájci v rozsahu, jak jím byly uplatněny.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě obhájce JUDr. V. B. stížnost, ve které namítal, že výše odměny obhájce nebyla stanovena správně. Navrhl proto, aby napadené usnesení bylo zrušeno a aby krajský soud přiznal obhájci odměnu a hotové výdaje v uplatněné výši.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, a shledal, že stížnost obhájce JUDr. V. B. je oprávněná.

Odsouzený J. K. byl rozsudkem okresního soudu v Mostě ze dne 22. července 1988 č. j. 3 T 141/88-175 ve spojení s usnesením krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. září 1988 č. j. 2 To 447/88-206 uznán vinným trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 písm. a) tr. zák.

Odsouzený podal návrh na obnovu tohoto řízení.

Pro řízení o obnovu mu byl ustanoven obhájce JUDr. V. B., který po jeho skončení uplatnil vedle dalších nároků i požadavek na přiznání odměny obhájce za zastupování odsouzeného ve veřejných zasedáních konaných před okresním soudem v Mostě dne 31. 8. 1990 a dne 9. 11. 1990, tj. za dva úkony podle § 15 odst. 1 písm. d) vyhlášky 1600 Kčs, a dále za vypracování stížnosti proti rozhodnutí okresního soudu za jeden úkon dalších 800 Kčs, celkem tedy 2400 Kčs.

Okresní soud, jak již bylo uvedeno, vycházel při stanovení odměny obhájce ze základní trestní sazby, stanovené na trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., která činí tři roky až deset let, a své rozhodnutí blíže neodůvodnil.

Podle názoru krajského soudu je však tento postup nesprávný. Závěr, že se pachatel trestného činu dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista, je také součástí výroku o vině, a proto je třeba dokazovat i skutkové okolnosti, které mají význam pro právní hodnocení této otázky. V takových případech jsou proto kladeny na obhajobu větší nároky a vyšší odměna za obhajobu odpovídající podle vyhlášky zvýšené trestní sazby podle § 42 odst. 1 tr. zák. je důvodná.

Pro tento závěr však svědčí zejména ustanovení § 15 odst. 2 vyhlášky, které stanoví, že k zákonnému snížení trestní sazby u mladistvého se nepřihlíží. Zvýšení trestní sazby u zvlášť nebezpečných recidivistů stejně jako snížení trestních sazeb u mladistvých vyplývá přímo ze zákona. Pokud by tedy bylo záměrem zákonodárce, aby u zvlášť nebezpečných recidivistů byla také odměna určována podle základní trestní sazby, uvedl by to stejně jako u mladistvých ve zvláštním ustanovení vyhlášky.

Obhájci proto přísluší v posuzovaném případě odměna podle § 15 odst. 1 písm. d) vyhlášky za každý úkon poskytnuté právní pomoci, tedy celkem 2400 Kčs, jak byla obhájcem uplatněna.

Krajský soud z uvedených důvodů napadené usnesení zrušil a sám o odměně a náhradě hotových výdajů obhájce rozhodl.

Poznámky pod čarou:

1) Ve Slovenské republice platí vyhláška ministerstva spravdnosti SR č. 240/1990 Sb.